

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА РЕСТИТУЦИЈУ

Јединица за враћање имовине
жртава Холокауста
Београд, Ул.Коларчева бр.7
Број: 46-000221/2019
Датум: 04.март 2021. године
П.Б.

Агенција за реституцију - Јединица за враћање имовине жртава Холокауста, решавајући по захтеву Јеврејске Општине Нови Сад из Новог Сада, Ул. Јеврејска број 11, коју заступа пуномоћник адвокат Дубравка Думановић из Новог Сада, Ул. Максима Горког број 43, за враћање одузете имовине, сходно одредбама члана 12. и члана 18. став 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника („Службени гласник РС“, бр.13/2016), на основу члана 55. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС“, број: 72/2011, 108/2013, 142/2014, 95/2018, 88/2015 – Одлука УС, 95/2018, 153/2020)) као и на основу члана 136. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/2016 и 95/2018- аутентично тумачење), након спроведеног поступка, донела је дана 04.март 2021.године, следеће:

РЕШЕЊЕ

- УСВАЈА СЕ захтев, враћа се имовина и утврђује право својине** у корист Јеврејске општине Нови Сад из Новог Сада, на подржављеној имовини и то на:
  - пословном простору број 1/02, за који није утврђена делатност, површине 119м², у сутерену стамбено-пословне зграде уписане под бр.1, на кат.парцели број: 10007/2, као објекат преузет из земљишне књиге, све уписано у Лист непокретности број 11803, КО Нови Сад I, као јавна својина Града Новог Сада;
  - градском грађевинском земљишту на катастарској парцели број: 10007/2 КО Нови Сад I, у уделу који је у сразмери са површином пословног простора из тачке 1. алинеја 1. овог решења, у односу на укупну површину објекта на предметној кат.парцели, а која имовина је одузета на основу Решења Друге Комисије за национализацију при НОО-е Нови Сад број: 20630/1959 од 25.јануара 1960.године бившем власнику Шосбергер Мартину бившем из Новог Сада.
- Пословни простор из тачке 1. алинеја 1. диспозитива овог решења дат у закуп, враћа се у државину Јеврејској општини Нови Сад, по извршности овог решења по истеку Уговора о закупу пословних просторија број: XXV-020-1331/16 од 21.02.2017.године, и то са даном 22.02.2022. године, уколико се закупац и Јеврејска Општина Нови Сад другачије не договоре, при чему у периоду од стицања својине до ступања у посед, закупац ступа у правни однос са Јеврејском општином Нови Сад, као закуподавцем, по уговору који је закључио са претходним власником, односно корисником
- На основу овог решења, а по правоснажности истог, надлежни орган за упис права на непокретностима, извршиће упис права својине на враћеним непокретностима из тачке 1. алинеја 1. и 2., диспозитива, у корист Јеврејске општине Нови Сад.

4. Налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима, да на основу овог решења, а по његовој правоснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења.
5. Враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

О б р а з л о ж е њ е

Јеврејска Општина Нови Сад из Новог Сада, поднела је дана 14.02.2019. године, Агенцији за реституцију Захтев који је заведен под бројем: 46-000221/2019, за враћање имовине за коју се наводи да је одузета од Шосбергер Мартина, као бившег власника.

У конкретној управној ствари предмет прецизiranог захтева за враћање је пословни простор означен са бројем посебног дела 1/02, површине 119m², у сутерену стамбено-пословне зграде на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, постојеће на кат.парцели број: 10007/2, све уписано у Лист непокретности број: 11803, КО Нови Сад 1.

Уз захтев су достављени докази побројани у обрасцу захтева за враћање.

Поступајући по предметном захтеву Агенција је службеним путем прибавила доказе достављене уз датум Сектора пословног простора ГУ за имовину и имовинско-правне послове Града Новог Сада број: XXV-46-2/19-1014 од 17.10.2019. године, и то Уговор о закупу пословног простора број: XXV-020-1331/16 од 22.02.2017. године, док је подносилац захтева преко пуномоћника накнадно доставио Уверење о идентификацији кат.парцела старог и новог премера, издато од РГЗ СКН Нови Сад 2, под бројем: 952-2/2018-329 од 05.02.2019. године, Препис Листа непокретности број: 11803, КО Нови Сад 1, и Препис Листа непокретности број: 10001, КО Нови Сад 1.

У спроведеном доказном поступку који је претходио доношењу овог решења дана 19.јуна 2020.године, одржана је усмена јавна расправа на којој је пуномоћник подносиоца захтева изјавио да прецизира предметни захтев тако што тражи враћање $\frac{1}{2}$ идеалних делова пословног простора број 1/02, за који није утврђена делатност, површине 119m², у сутерену стамбено-пословне зграде уписане под бр.1, на кат.парцели број: 10007/2, као објекат преузет из земљишне књиге, све уписано у Лист непокретности број 11803, КО Нови Сад I, као јавна својина Града Новог Сада.

Градско правобранилаштво Града Новог Сада је поводом предметног захтева доставило изјашњење број: У-402/2020 од 10.06.2020. године, у којем истиче да према евиденцији, ГУ за имовину и имовинско-правне послове, на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, у Новом Саду не управља становима, већ само једним пословним простором површине 119m², у сутрену зграде, на коме је уписана јавна својина Града Новог Сада. Затим, наводе, да достављена документација није довольна да би се у складу са одредбама Закона о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника, донела одлука у корист подносиоца захтева јер иста не садржи доказ о томе да бивши власник одузете имовине нема живих законских наследника, те се противе захтеву Јеврејске општине Нови Сад, којим се тражи враћање имовине одузете Шосбергер Мартину.

Државно правоборанилаштво – Одељење у Новом Саду се поводом предметног захтева изјаснило поднеском број: Рес.117/20 од 19.05.2020. године, у којем истиче обавезу Агенције да примени све важеће прописе, а посебно одредбе Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, те да сходно закону донесе одлуку у овој правној ствари која ће бити у складу са чињеничним стањем, утврђеним на правно релевантан начин. Даље, наводе да уколико Агенција утврди да постоје живи наследници иза бившег власника одузете имовине, предлог за враћање поднет од стране Јеврејске општине Нови Сад, требало би да се одбије. Затим, напомињу да се у овом поступку морају имати у виду одредбе Закона о јавној својини, на основу којих се мора утврдити да ли се ради о јавној својини Републике Србије или локалне самоуправе на чијој се територији налазе предметне непокретности. На крају, истичу да је Агенција овлашћена да о поднетом захтеву након утврђивања комплетног чињеничног стања одлучи у складу са вађећим прописима и на основу расположивих доказа, па предметни захтев остављају на оцену Агенцији.

Затим, Агенција је службеним путем прибавила следеће доказе неопходне за утврђивање правилног и потпуног чињеничног стања у предметној управној ствари и то: стари ЗКУЛ број: 8206, Расправни записник број: 6684/4 и 6684/9 и ЗКУЛ број: 6684/4 и 6684/9, КО Нови Сад 1, који су достављени уз допис РГЗ СКН, Нови Сад 2, број: 952-2/2019-166 од 11.12.2020. године, допис Историјског Архива у Новом Саду број: 030-18/316 од 30.06.2020. године уз који су достављени списи национализације НОО Нови Сад број: 20630/59-Р-855-858 и као и Информацију ГУ Града Новог Сада за урбанизам и грађевинске послове број: V-35-6/2020-241 од 20.10.2020. године (са прилозима).

Дана 19.02.2021. године, подносилац захтева је преко пуномоћника доставио допуну захтева за враћање, тако што потражује враћање целог пословног простора површине 119m², у сутерену зграде број 53, у Ул. Светозара Милетића, у Новом Саду, постојеће на кат.парцели број: 10007/2.

Након тако спроведеног доказног поступка Агенција је на основу писмених доказа које су предпочиле странке, на основу доказа прибављених службеним путем, на основу одржане усмене расправе и изјаве странака датих на истој, а ценећи наводе и захтеве странака, утврдила следеће чињенично стање битно за доношење одлуке:

Увидом у електронску базу података Агенције за реституцију, поступајући орган је утврдио да није поднет захтев за враћање, односно обештећење имовине сходно Закону о враћању одузете имовине и обештећењу иза Шосбергер Мартина, овде бившег власника непокретности која је предмет захтева за враћање у овој управној ствари.

Из ЗКУЛ број 8206, КО Нови Сад, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број: 2358/3 са кућом у Ул. Милетићевој бр.53; да се у Б листу на основу решења бр. 10619 од 09.12.1932. године, а на основу купопродајног уговора од 01.децембра 1932. године, укњижује се право својине на непокретности у А листу у корист Шосбергер Евгена и Шосбергер Мартина са по ½ идеалних делова; да се на основу Решења Дн. бр. 2729 од 25.04.1960. године, а на основу Решења Друге Комисије за национализацију при НОО Нови Сад број: 20630/59 од 25.01.1960. године, укњижује право власништва на непокретности у А листу по правном наслову национализације као друштвена својина.

Увидом у Решења Друге Комисије за национализацију при НОО Нови Сад број: 20630/1959 од 25.01.1960. године, утврђено је да је национализована и постала друштвена својина зграда у

Новом Саду, у Ул. Милетићевој број 53, уписана у ЗКУЛ број: 8206, КО Нови Сад 1, постојећа на кат.парцели број: 2358/3, КО Нови Сад, раније власништво Шосбергер Мартина са 50x100 идеалних удела, Дујић Ђорђа са 4/100, Дујић Емилије са 4/100, Поповић Јелене са 8/100, Делић Стојанке са 4/100, Крекић Александре са 4/100, Шосбергер Вере са 13/100 и Штамбак Мире са 13/100 идеалних делова. Тачком Б. диспозитива наведеног решења изузети су и остављени у својини ранијих сувласника следећи станови: Шосбергер Мартину један трособни стан са нуспросторијама на првом спрату и један једнособни стан са нуспросторијама у сутерену, домарски стан; Дујић Ђорђу у Дујић Емилији један једнособни стан са нуспросторијама на другом спрату, гарсоњера; Поповић Јелени један двособни стан са нуспросторијама на другом спрату, лево од степеништа; Делић Стојанки и Крекић Александри један двособни стан са нуспросторијама на првом спрату, лево од степеништа; Шосбергер Вери један једнособни стан са нуспросторијама, гарсоњера на првом спрату и Штамбак Мире један двособни стан са нуспросторијама у партеру лево од улаза и један двособни стан са нуспросторијама на другом спрату, десно од степеништа.

Увидом у Записник број: 20630/59/P/855 од 29.03.1962. године, у вези зграде број 53, у Ул. Светозара Милетића, поред осталог утврђено је да су сувласници зграде (осим Мартина Шосбергера, као сувласника са највећим уделом) приликом постављања захтева за изузимање од национализације тражили да им се оставе у својини они станови који су стечени на основу уговора о купопродаји, и који су тим уговорима прецизирани као такви, уз напомену да се њихови идеални делови сувласништва на згради не односе на пословни простор – локал у склопу исте. Из пописа посебних физичких делова предметне зграде који је достављен уз наведени Записник, поред осталог је утврђено да се у сутерену објекта на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, налази пословни простор површине 119м2.

Из Уверења РГЗ СКН Нови Сад 2, број: 952-2/2018-329 од 23.10.2018. године, утврђено је да кат.парцели број 2358/3 КО Нови Сад, грунтовног премера, одговарају кат.парцела број 10007/1 и број 10007/2, обе КО Нови Сад 1, новог премера.

Увидом у Препис Листа Непокретности број 11803, КО Нови Сад 1, издат од РГЗ СКН Нови Сад 2, под бројем: 952-2/2018-329 од 05.02.2019 године, утврђено је да је у А листу уписана кат.парцела број 10007/2, као земљиште под зградом-објектом површине 441м2, по врсти градско грађевинско земљиште; да је у Б листу као власник земљишта у А листу је уписана Република Србија, док су као корисници уписани власници посебних делова зграде уписани у В лист 2.део, Нови Сад; да је у В листу 1. део, на кат.парцели број 10007/2, у Ул. Светозара Милетића број 53, под број 1. уписана стамбено-пословна зграда, спратности ПО+ПР+2, као објекат преузет из земљишне књиге, у својини власника посебних делова зграде, уписаних у В лист 2. део; да су у В листу 2. део у згради број 1., на кат.парцели 10007/2, у Ул. Светозара Милетића број 53, уписани посебни физички делови зграде – станови и пословни простори, сви у приватној својини осим пословног простора површине 119м2, у сутерену зграде, означеног са бројем посебног физичког дела 1/02, који је у јавној својини Града Новог Сада.

Из дописа ГУ за имовину и имовинско-правне послове Града Новог Сада број: XXV-46-2/19-1014 од 17.10.2019. године, утврђено је да се у згради на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, у Новом Саду, у евиденцији те управе води један пословни простор површине 116,47м2, у закупу Саво Вујовића на основу Уговора о закупу број: XXV-0202-1331/16 од 21.02.2017. године.

Из Уговора о закупу пословног простора број: XXV-020-1331/16 од 21.02.2017. године, који је закључен између Града Новог Сада – Градске управе за имовину и имовинско-правне послове

као закуподавца и Сава Вујовића из Новог Сада, као закупца, утврђено је да је предмет Уговора пословни простор у Новом Саду, на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, површине 116,47m², као и да се предметни Уговор закључује на 5 година.

Увидом у Обавештење ГУ за урбанизам и грађевинске послове Града Новог Сада број: V-35-6/2020-241 од 20.10.2020. године, утврђено је пословни простор у сутерену објекта број 53, у Ул. Светозара Милетића, у Новом Саду, није био предмет извођења грађевинских радова услед којих би дошло до промене габарита тог посебног физичког дела наведеног објекта.

Увидом у електронску базу података дигиталног музеја Јад Вашем, утврђено је да се Шосбергер Мартин, рођен 10.04.1897. године, од оца Адолфа и мајке Гизеле, налази на списку лица која су страдала током Холокауста.

Чланом 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника прописано је да се овим законом, ради отклањања последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих наследника, уређују услови, начин и поступак враћања имовине одузете припадницима јеврејске заједнице који немају законских наследника и враћања одузете имовине организацијама које су у време одузимања биле у функцији јеврејске заједнице, за имовину која је одузета на територији Републике Србије за време Холокауста или на основу прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, као и финансијска подршка Републике Србије јеврејској заједници у Републици Србији.

Чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама холокауста које немају живих законских наследника под "одузетом имовином" подразумевају се непокретности и покретне ствари и предузећа која су одузета бившим власницима за време Холокауста или применом прописа из члана 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Чланом 2. став 1. тачком 3. Закона прописано је да се под појмом "бивши власник" у смислу овог Закона подразумева физичко лице које је било припадник јеврејске заједнице и власник у време одузимања имовине и правно лице које је у време одузимања имовине на било који начин било у функцији јеврејске заједнице, а које је било власник имовине у време одузимања.

Како је непокретност, која је овде предмет захтева за враћање, прешла у друштвену својину на основу Решења Друге Комисије за национализацију при НОО Нови Сад број: 20630/1959 од 25.01.1960. године, које је донето на основу Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ“ бр. 52/58), а који је Закон предвиђен у члану 2. став 1. тачка 34. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу као пропис на основу кога се може остварити право на повраћај одузете имовине, то је нађено да се у конкретном случају ради о имовини која је подобна за враћање у складу са чланом 2. став 1. тачка 1. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртава Холокауста које немају живих законских наследника.

Такође, у току доказног поступка Агенција је испитивала и да ли се ради о имовини без наследника у смислу чл. 2 став 1. тачка 2. Закона, којим је прописано да се "имовином без наследника" сматра одузета имовина за коју није поднет захтев, односно за коју је захтев поднет од лица које нема активну легитимацију у смислу одредаба Закона о враћању одузете

имовине и обештећењу, осим имовине за коју је обавезу обештећења бившег власника преузела страна држава по основу међународног уговора.

Поступајући орган је увидом у електронску базу података Агенције за реституцију утврдио да није поднет захтев за враћање имовине иза Шосбергер Мартина, као бившег власника непокретности описаних у тачки 1. диспозитива овог решења, те је утврђено да се ради о тзв. имовини без наследника сходно члану 2. став 1. тачка 2. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника.

Даље, како је из електронске базе података дигиталног музеја Јад Вашем утврђено да Шосбергер Мартин наведен као жртва Холокауста, то је овај орган за несумњиво утврдио да је у питању имовина припадника јеврејске заједнице, односно имовина физичког лица које је било припадник јеврејске заједнице у време подржављења имовине.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обvezник враћања подржављене имовине у натуралном облику Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, јавно предузеће, привредно друштво или друго правно лице чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, привредно друштво са већинским друштвеним капиталом и задруга, укључујући и привредна друштва и задруге у поступку стечаја и ликвидације, а који је, на дан ступања на снагу овог закона, власник, држалац или носилац права коришћења, односно располагања на подржављеног имовини – у односу на право које му припада.

Одредбом члана 15. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се овим законом враћају непокретне и покретне ствари у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе у државној, друштвеној, односно задружној својини, осим ствари у својини задругара и друштвеној и задружној својини које је ималац стекао уз накнаду, а ставом 2. наведеног члана Закона, прописано је да су предмет захтева подржављене непокретности: грађевинско земљиште, пољопривредно земљиште и шумско земљиште, стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије и други објекти који постоје на дан ступања на снагу овог закона.

Имајући у виду да је у Листу Непокретности број 11803, КО Нови Сад 1, пословном простору број 1/02 у сутерену зграде број 53, у Ул. Светозара Милетића, уписана јавна својина Града Новог Сада, то је овај орган нашао да су испуњени услови прописани чланом 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Одредбом члана 16. став 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да је обvezник враћања дужан да, у складу са овим законом, бившем власнику врати право својине и државину на одузетој непокретности, осим ако објекат није увећан у смислу члана 17. овог закона. Одредбом члана 17. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да се објекат у смислу овог закона сматра увећаним, уколико је дограђен или надзидан у складу са законом, чиме је увећана бруто површина. Како је спроведеном поступку утврђено да на предметном пословном простору није било радова услед којих би дошло до промене његових габарита, односно, имајући у виду да предметни пословни простор, који се враћа овим решењем, а који се налази у сутерену зграде број 53, у Ул. Светозара Милетића, није био предмет било којих грађевинских радова, односно да нису издаване грађевинске и употребне дозволе за извођење радова које би утицале на промену његове бруто површине, нити измену извornog габарита, овај орган је нашао да не постоје сметње за његово враћање у

натураном облику сходно одредби члана 16. у вези са чланом 17. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу.

Имајући у виду да је Агенција сходно члану 18. Закона отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, утврдила све чињенице и околности од значаја за одлучивање о захтеву, односно да су непокретности враћене овим решењем одузете од физичких лица која су била припадници Јеврејске заједнице, да предметни стан представља „имовину без наследника“, да је данас приближно истог облика и стања као и у тренутку одузимања, да је исти у јавној својини Града Новог Сада, то је нађено да су испуњени сви услови за враћање предметне имовине у натураном облику, те је и донета одлука као у тачки 1. диспозитива овог решења.

Приликом одређивања обима удела на пословном простору који се враћа овим решењем, поступајући орган је посебно имао у виду да су изузимањем од национализације посебних физичких делова зграде у Ул. Светозара Милетића број 53, у Новом Саду, свим сувласницима осим Шосбергер Мартина, који је овде означен као бивши власник, иссрпљени њихови сувласнички удели, те да је именован био једини власник предметног пословног простора, па је нађено да овде подносиоцу захтева припада право на враћање предметне имовине у уделу 1/1.

Чланом 28. ставом 2. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу прописано је да се пословни објекти и пословне просторије дате у закуп било које врсте или сродан однос, враћају бившем власнику у својину у складу са овим законом, а по истеку три године од дана извршности решења о враћању имовине и у државину, ако се бивши власник и закупац другације не споразумеју. У периоду од стицања својине до ступања у посед бившег власника, закупац ступа у правни однос са њим по уговору који је закључио са претходним власником.

Будући, да је из дописа ГУ за имовину и имовинско-правне послове Града Новог Сада број: XXV-46-2/19-1014 од 17.10.2019. године, утврђено да се у згради на адреси Ул. Светозара Милетића број 53, у Новом Саду, у евиденцији те управе води један пословни простор површине 116,47m², који је у закупу Саво Вујовића на основу Уговора о закупу број: XXV-0202-1331/16 од 21.02.2017. године, као и да је предметни Уговор закључен на 5 година, односно да исти истиче дана 21.02.2022. године, то је одлучено као у тачки 2. диспозитива овог решења.

Код утврђивања права на враћање градског грађевинског земљишта, Агенција је нашла да је захтев Јеврејске општине Нови Сад основан и у овом делу. Наиме, одредбом члана 104. став 2. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр 72/2009, 81/2009 – испр., 64/2010 - одлука УС, 24/2011, 121/2012, 42/2013 – одлука УС, 50/2013 – одлука УС, 98/2013 – одлука УС, 132/2014, 145/2014, 83/2018, 31/2019, 37/2019 - др. закон и 90/2020), прописано је да ако се на катастарској парцели налази објекат, односно објекти у сувласништву различитих лица или је објекат састављен од посебних делова који су у власништву различитих лица, орган надлежан за послове државног премера и катастра у евиденцију непокретности и права на њима уписује да је катастарска парцела у сувласништву тих лица, а да је удео тих лица у сразмери са површином коју поседују, у односу на укупну површину објекта, односно објекта који се налазе на тој парцели. Сходно томе, подносиоцу захтева признато је право својине и на градском грађевинском земљишту како је то наведено у ставу тачки 1. алинеја 2. диспозитива овог решења.

У складу са чланом 19. Закона о отклањању последица одузимања имовине жртвама Холокауста које немају живих законских наследника, којим је прописано да се у решењу налаже се надлежним органима извршење решења, као и брисање евентуалних терета, а имајући у виду све горе изведене и цитиране доказе, одлучено је као у тачки 3. и 4. диспозитива овог решења.

Чланом 62. став 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, прописано је да је враћена имовина у слободном промету, а да Република Србија, аутономна покрајина, односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења те је одлучено као у тачки 5. диспозитива.

Овај орган је у доказном поступку извео и ценио и све остale доказе, које није посебно образлагао јер не би били од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се изјавити жалба Министарству финансија, као другостепеном органу, у року од 15 дана од дана обавештавања странке о решењу, а преко Агенције за реституцију, ул. Коларчева бр. 7, Београд, у довољном броју примерака за орган и све странке у поступку.

**Саветник за поступак враћања
имовине жртава Холокауста**
Прлина Бабић

Сектор за координацију и надзор

Доставити:

- Подносиоцу захтева: Јеврејској општини Нови Сад, а преко пуномоћника адвоката Дубравке Думановић, Ул. Максима Горког број 43, 21000 Нови Сад;
- Јеврејској општини Нови Сад, Ул. Јеврејска број 11, 21000 Нови Сад;
- Државном правобранилаштву - Одељење у Новом Саду, Ул. Сутјеска бр.3, број 7, 21000 Нови Сад;
- Градском правобранилаштву Града Нови Сад, Ул. Војвођанских бригада број 17, 21000 Нови Сад;
- Агенцији за реституцију-централна јединица, Сектору за координацију и надзор,
- Архиви,
- У предмет.

По правоснажности:

- Републичкој дирекцији за имовину, Београд, ул. краља Милана 16; 11000 Београд
- Републичком геодетском заводу – СКН Нови Сад I, преко е-шалтера;
- Градској пореској управи Нови Сад, Булевар Михајла Пупина, бр.3, 21000 Нови Сад;
- Агенцији за реституцију Републике Србије, Централна јединица - Сектору за координацију и надзор.

ЕКСПЕДОВАНО
ИЗ АГЕНЦИЈЕ ЗА РЕСТИТУЦИЈУ